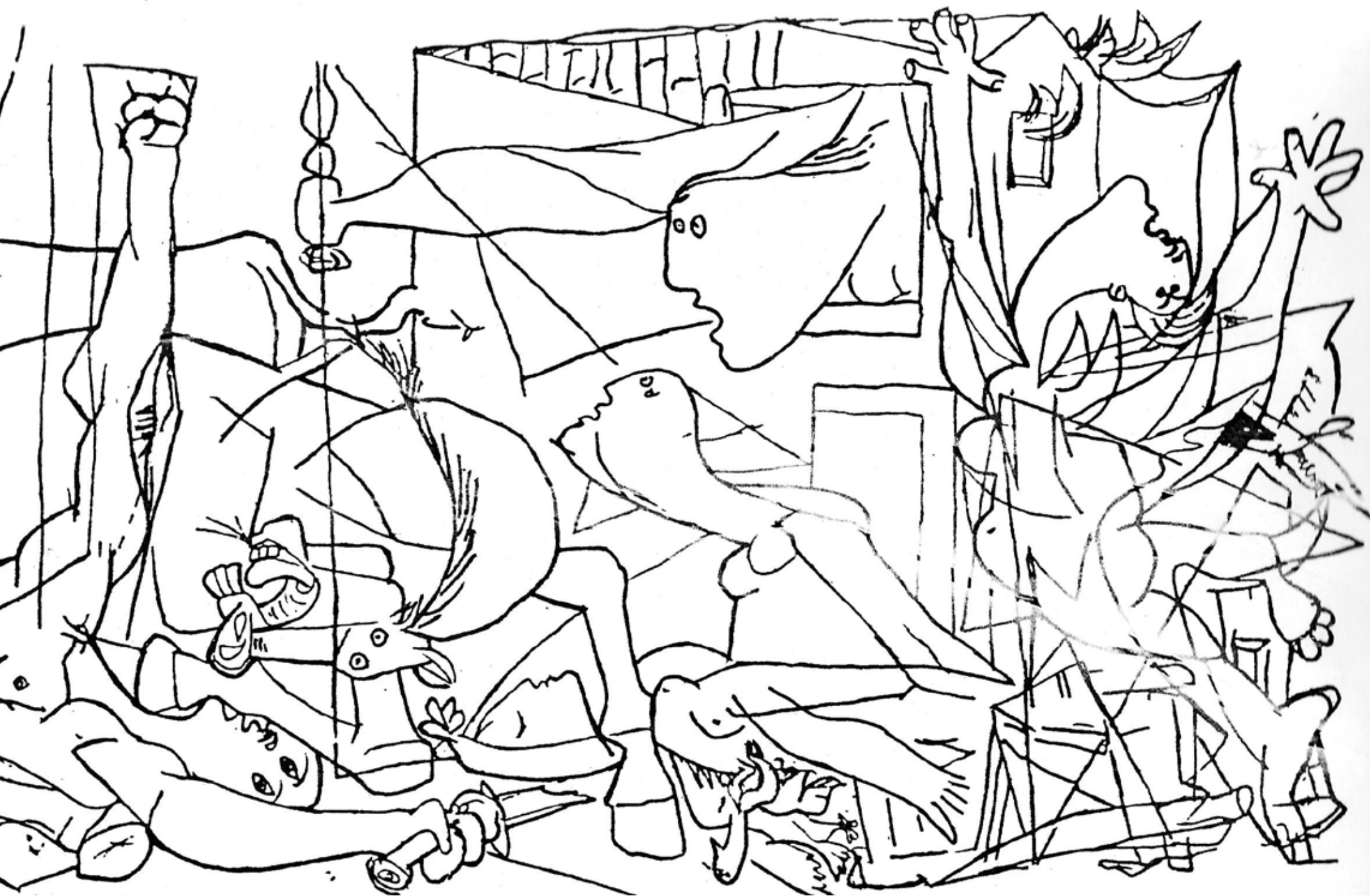

stigma

Αρ. Φύλλου: 1
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2016

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛ·Ε·ΠΟΛΙ·Σ·

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΙΔΡΥΣΗ

**ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ**

ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΩΝ

**ΑΙΜΑ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ**

ΑΠΟΨΕΙΣ

**ΝΑ ΣΕ ΚΑΨΩ
ΓΙΑΝΝΗ...**

Τι θα βρω εδώ μέσα....

3	Editorial	12	Αφιέρωμα
4	Απο...δράσεις	14	Απόψεις
7	Οι e-book εκδόσεις μας	16	Περί Τεχνών
8	Δημοτική Βιβλιοθήκη	18	Ύλη όλο... Μέλη!
9	Βιβλιοπροτάσεις	20	Προγραμματισμός
10	Επιστήμη	20	Το ήξερες αυτό...;

Το χεράκι τους έβαλαν οι:

Αντωνακάκης Αντώνης

(Μαθηματικός-Πληροφορικός)

Δεληβοριάς Αλέξης (Αστρονόμος)

Δούναβης Γιώργος (Καθ. Αγγλ. Φιλολογίας)

Κοφινιώτη Αλεξάνδρα (Οικονομολόγος)

Μαράκη Μαρία (Αγιογράφος)

Μεταξά Μαρία (Δημοσιογράφος)

Μεταξάς Μιχάλης (Βιβλιοθηκονόμος)

Παναγιώτου Βιργινία (Make up Artist)

Πουσαρά Αντζουλέτα (Καθ. Μουσικοκινητικής)

Σίμος Νικόλαος (Ηλεκτρολόγος-Μηχανικός)

Φαγαδάκη Κωνσταντία (Εικαστικός - Λογοτέχνης)

Γραφιστική Επιμέλεια
Σελιδοποίηση
Διορθώσεις
Ειρήνη Βρεπτού

Φωτογραφία εξωφύλλου: Σχέδιο της Guernica (Pablo Picasso), 1937.

Στο κατοχικό Παρίσι, ο Πικάσο υπέμενε μια ατελείωτη παρέλαση Γερμανών επισήμων από το ατελιέ του που εξέταζαν εξονυχιστικά τα χαρτιά του και τον ρωτούσαν για Εβραίους καλλιτέχνες. Τους χαμογελούσε και τους έδινε καρτ-ποστάλ με την «Γκουέρνικα»...

Κάποτε ο Γερμανός πρέσβης πήρε μια τέτοια καρτ-ποστάλ και τον ρώτησε χλευαστικά: «Εσείς το κάνετε αυτό, μεσιέ Πικάσο;» «Όχι», του απάντησε εκείνος, «εσείς το κάνετε».

STIGMA

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ - ΝΙΚΟΣ ΣΙΜΟΣ - ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΚΗ

«Εκδιδόμαστε» κάθε τρίμηνο...!! Έως τότε, συντονιστείτε...

www.athlepolis.gr • e-mail: info@athlepolis.gr

www.facebook.com/athlepolis • www.facebook.com/groups/prisma.athlepolis

Εισ μήμην Παναγιώτη Λιναρδάκη.

Αγαπητοί φίλοι

Το Αθλητικό Επιστημονικό Πολιτιστικό Σωματείο ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. ιδρύθηκε το 2013 με πρωτοβουλία ανήσυχων και ελεύθερων από προκαταλήψεις πολιτών. Ευθύς αμέσως δραστηριοποιήθηκε και στους τρεις τομείς που συνθέτουν τον λόγο ύπαρξής του και αποτελούν το ακρωνύμιό του, δηλαδή τον Αθλητισμό, την Επιστήμη και τον Πολιτισμό.

Στο ενεργητικό του αριθμεί ήδη:

1. Δύο διαδημοτικά φεστιβάλ ρυθμικής και γενικής γυμναστικής υπό την ονομασία **Διώνη**,
2. μία εσπερίδα πειραμάτων φυσικής και αστροπαρατήρησης,
3. μία τριθεματική έκθεση σπάνιου φωτογραφικού, βιβλιακού και χειρόγραφου υλικού,
4. μία έκθεση εικαστικών έργων
5. τρεις παρουσιάσεις βιβλίων,
6. πέντε εκδόσεις της εκδοτικής του ομάδας **Πέντανδρον** και
7. μία έκθεση φωτογραφίας των μελών του φωτογραφικού του ομίλου **Πρίσμα** πλήθος φωτογραφικών περιηγήσεων και πραγματοποίηση δώδεκα φωτογραφικών διαγωνισμών.

Σκοπός του Σωματείου μας είναι να αναδείξει το έργο νέων δημιουργών, επιστημόνων και καλλιτεχνών. Να παράσχει το μέσο έκφρασης και το βήμα κοινοποίησης των ιδεών, των απόψεων αλλά και τον χώρο έκθεσης των δημιουργημάτων του.

Για τους λόγους αυτούς δημιουργήθηκε το **Στίγμα**, ηλεκτρονική περιοδική έκδοση, τόσο υπό την έννοια του αποτυπώματος όσο και υπό την οπτική της ιδεολογικής κατεύθυνσης να προσφέρει σε όλους το ερέθισμα, ώστε στις μοντέρνες σελίδες του να εδράσει το ΕΙΝΑΙ του στο ΕΜΕΙΣ, την Ατομικότητά του στην Συλλογικότητα.

Το ΔΣ

!εξιζοιστιζείτε....!

ΕΙΝΑΙ

ΑΠΟ...δράσεις

Αντώνης Αντωνακάκης

Δράσεις και αποδράσεις..!!

19.3.2016

Παρουσίαση ποιητικής συλλογής και εγκαίνια έκθεσης ζωγραφικής της Κωνσταντίας Φαγαδάκη

Το Σωματείο μας και οι εκδόσεις ΙΩΛΚΟΣ παρουσίασαν την ποιητική συλλογή της εικαστικού και ποιήτριας Κωνσταντίας Φαγαδάκη «*Το φιλί της ζωής*» στον διαδραστικό πολυχώρο Planet Physics (Λ. Αναπαύσεως 18, Βριλήσσια). Παράλληλα στον χώρο το Σωματείο μας διοργάνωσε αναδρομική έκθεση του εικαστικού της έργου.

Την παρουσίαση της ποιητικής συλλογής που προσφώνησε ο Δήμαρχος Παλλήνης κ. Αθανάσιος Ζούτσος έκαναν οι κκ.: Λευτέρης Β. Τζόκας (Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών), Στέλιος Δ. Στυλιανού (Σκηνοθέτης, συγγραφέας), Γεώργιος Λ. Ρέππας (Ποιητής), Εμμανουήλ Α. Χατζηιωαννίδης (Αρχιτέκτων εσωτερικών χώρων).

17.4.2016

Εκδρομή στον Βουραϊκό

Ο φωτογραφικός Όμιλος Πρίσμα πραγματοποίησε ημερήσια φωτογραφική και περιηγητική εξόρμηση στο πανέμορφο «*Φαράγγι του Βουραϊκού*».

Όπως προέβλεπε το πρόγραμμα οι 55 εκδρομείς και φίλοι του Σωματείου μας αναχώρησαν με πούλμαν από την Αθήνα και αφού έφτασαν στο Διακοπτό διέσχισαν μία ήπια διαδρομή 15 km επάνω στις γραμμές του περίφημου οδοντωτού με πολλές στάσεις για φωτογράφιση καταρρακτών, τούνελ, γεφυρών κ.λ.π.. Ο τελικός προορισμός ήταν η Ζαχλωρού, όπου σε παραδοσιακή ταβέρνα έφαγαν και διασκέδασαν πριν την επιστροφή στην Αθήνα.

4.6.2016

Παρουσίαση Απάντων Μίνου Ζώτου

«Ο Ζώτος, ένας από τους τελευταίους μποέμηδες, της λεγόμενης τώρα παλιάς εποχής...

Η ζωή του υπήρξε αυθεντική και πρωτότυπη όπως κι η ποίησή του. Σήμερα παραμένει λησμονημένος. Οι νεότεροι, ακόμα κι οι συμπατριώτες του δεν ξέρουν ότι υπήρξε κάποτε, πόνεσε κι έγραψε».

Τα «**Άπαντα Ποιήματα - Αλληλογραφία -Εργοκριτική**» του λοιπόν παρουσιάστηκαν σε ειδική εκδήλωση που διοργάνωσε και πραγματοποίησε το Σωματείο μας με τη συνδρομή του Συλλόγου Αιτωλοακαρνανών Γέρακα το Σάββατο 4/6/2016 στο Πολιτιστικό Κέντρο Παλλήνης «Οινοποιείο Πέτρου» επί της Λεωφόρου Μαραθώνος.

Η παρουσίαση περιελάμβανε:

Παρακολούθηση **οπτικοακουστικού αφιερώματος** για τον τιμώμενο ποιητή.

Ομιλίες – από την κα Γεωργία Μπέη (νομικό), την κα Κωνσταντία Φαγαδάκη (ποιήτριας και εικαστικού), από τον φιλολογικό επιμελητή της έκδοσης κ. Γεώργιο Πιτσινέλη και από τον κ. Γεώργιο Ρέππα (ποιητή), ενώ απήγγειλαν ποιήματά του ο συγγραφέας παιδικής λογοτεχνίας κ. Παναγιώτης Δημητρόπουλος, η φιλόλογος κα Πέγκυ Ρέππα, η ηθοποιός κα Μάρω Χασιώτη και η ηθοποιός κα Στέλλα Γρίβα.

Την εκδήλωση αποφώνησαν η Αντιδήμαρχος Παλλήνης για θέματα παιδείας κα Βασιλική Μελισσά και η φιλόλογος και ανιψιά του ποιητή κα Ειρήνη Αλετρά.

2.7.2016

Malliokouvvara - Live Music Party

Όνομα και πράγμα, όπως θα έλεγε και ο λαός, ήταν το πάρτι «**Malliokouvvara**» Live Music Party του ΑΘΛΕΠΟ-ΛΙΣ για την έναρξη του καλοκαιριού, που πραγματοποιήθηκε στο ΜΕΛΙ-ΓΑΛΑ στον Γέρακα (Εθνικής Αντιστάσεως 30).

Η συμμετοχή μεγάλη, μα ακόμη μεγαλύτερο το κέφι των παραβρισκόμενων. Η νύχτα γέμισε από τους ήχους της μπάντας **MoodMakers**, που μας ταξίδεψε με τους Rock ήχους γνωστών και αγαπημένων κομματιών. Ευχαριστούμε τον ιδιοκτήτη του χώρου κ. Γεώργιο Τσιαντή, για την παραχώρηση της αίθουσας.

9.7.2016

Ηδύ Ιδείν

Δέκα νέοι ερασιτέχνες φωτογράφοι ένωσαν το πάθος τους για την φωτογραφία και εξέθεσαν την δουλειά τους στο Metropolis Café στους Αμπελόκηπους σε μια έκθεση φωτογραφίας διάρκειας μιας εβδομάδας (9-16 Ιουλίου 2016) υπό τον τίτλο «**Ηδύ Ιδείν**».

Συμμετέχοντες φωτογράφοι ήταν με αλφαβητική σειρά οι: Αντώνης Αντωνακάκης, Γιώργος Βασιλείου, Σπύρος Θωμάς, Δημήτρης Καρράς, Αλεξάνδρα Κοφινιώτη, Κώστας Μανιός, Μιχάλης Μεταξάς, Θανάσης Παπαθα-

ΔΕΙΞΤΕ ΤΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ!

“Στην Σισυφική 10”

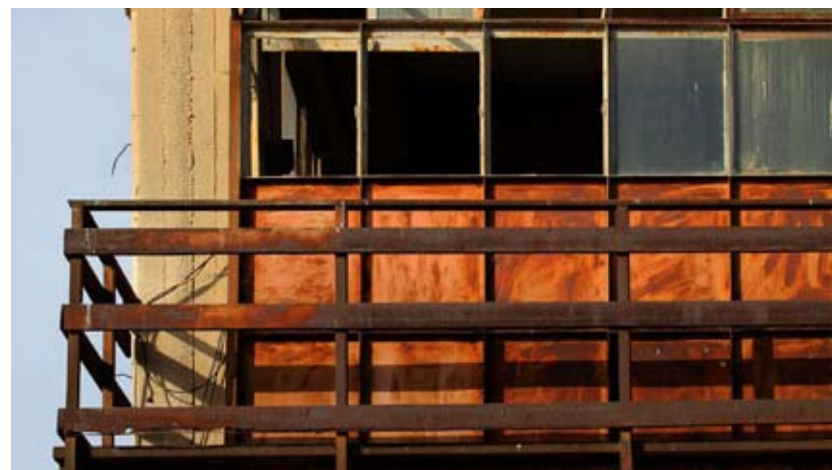
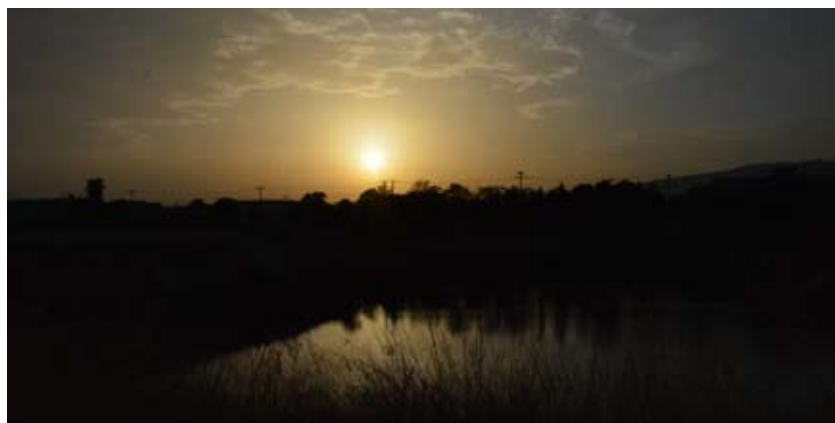
νασίου, Νίκος Σίμος, Αλέξανδρος Χαχλιούτης. Η επιτυχία ήταν μεγάλη, αν και πρώτη φορά που ο φωτογραφικός όμιλος του ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. Πρίσμα διοργάνωσε αυτήν την έκθεση. Ευχαριστούμε την διεύθυνση του Metropolis Café για την παραχώρηση της αίθουσας και για την θερμή φιλοξενία του.

18.9.2016

Φωτογραφική εξόρμηση στην βιομηχανική περιοχή του Ρέντη

Απόγευμα Κυριακής του Σεπτεμβρίου. Κι όμως εκεί που περπατάς μέσα στα στενά δρομάκια, ανάμεσα από ερειπωμένα εργοστάσια, τις πεταμένες ξεχαρβαλωμένες παλέτες, τους σωρούς σκουπιδιών ξεπροβάλει μια τεχνητή λίμνη που αλλάζει τα πάντα σ' αυτό το γκριζο τοπίο. Κάθε γωνιά της περιοχής έχει το δικό της χρώμα, την δική της ιστορία. Όλα αυτά ενέπνευσαν την φωτογραφική ομάδα μας να αποτυπώσει το πιο ρομαντικό ηλιοβασίλεμα που καθρεπτιζόταν στα νερά της λίμνης ή στα σπασμένα τζάμια ενός εργοστασίου. Παράξενο τοπίο κι όμως μέσα από το γκριζο μουντό της πόλης αναδυόταν ζωή.

24.9.2016

Αstroφωτογράφιση στην κορυφή του Κιθαιρώνα

Το σαββατόβραδο αυτό πραγματοποιήθηκε η δεύτερη φωτογραφική εξόρμηση του Πρίσματος. Βουνό, σε υψόμετρο 1400 μέτρων και ένας ουρανός με αστέρια, που μας άφησε να τον φωτογραφίσουμε με όλες του τις ομορφιές.

Παρά το τσουχτερό κρύο το άλμπουμ της συγκεκριμένης αστροφωτογράφισης στον Κιθαιρώνα γέμισε από τις φωτογραφίες όσων μας ακολούθησαν και σ' αυτήν την εξόρμηση, με αστέρια και φυσικά τον ολόλαμπρό μας γαλαξία. ■

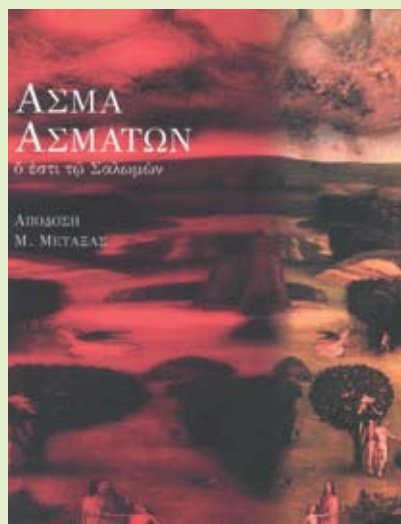

Επιλέγουμε
και εκδίδουμε...
www.athlepolis.gr

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ Σολομώντας (Απόδοση: Μ.Μεταξάς)

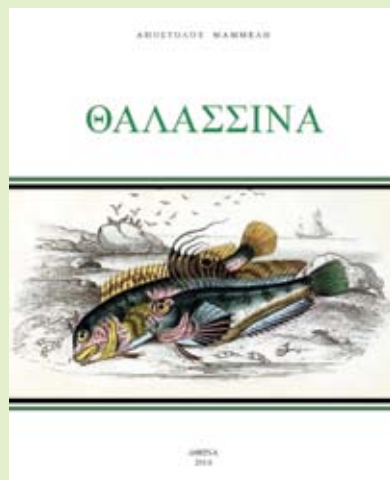
Το Άσμα Ασμάτων, πρόκειται για αριστουργηματική σειρά λυρικών ασμάτων, έξι τον αριθμό, που αποτελούν ενότητα κατά τρόπο που υπενθυμίζει τα παλιά Ελληνικά Ειδύλλια. Η απόδοσή τους σκοπό έχει να προσιδιάσει τη μουσικότητα των λέξεων και την εικαστική προσομοίωση των εννοιών που περιέχει ει δυνατόν κατά το πιο πειστικό τρόπο στην νέα ελληνική με τη χρήση λέξεων της καθημερινότητας και παραγώγων αυτών.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ Απ. Μαμμέλης

Με μόνο θέμα τα αγαπημένα του αλιεύματα, χρησιμοποιώντας γλώσσα πλούσια σε λυρισμό και χυμώδη, γεμάτη θαλασσινές οσμές και γεύσεις ο Απ. Μαμμέλης ένας σχεδόν ξεχασμένος ποιητής μας πληροφορεί από την άχλυ του παρελθόντος για τα 44 θαυμάσια σονέτα του που αφιέρωσε εξ ολοκλήρου στα ζώα της θάλασσας:

«Για το σκαρί και την αρματωσιά των σονέττων και των σημειώσεων, πήρα το υλικό απ' τη φύση και την αλήθεια, ακολουθώντας τον παλιό μου δρόμο με την παντοτεινή πίστη πως αυτός είναι ο ίσιος. Και τράβηξα μακριά απ' την πεζότητα, τον πολυξερισμό και τη διδαχή. Μακριά απ' τη σοφία του ξένου... βιβλίου, την παραπομπή και την προσήλωση στους μεγάλους δε[ν] ξεροποιούς, τραγουδώντας μονάχα όσα με τραγούδησε το πέλαο κι όσα έζησα...».

ΟΙ ΕΡΗΜΙΕΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ Αρθούρος Ρεμπώ (Απόδοση: Σ. Τσιαντούλα)

Ο δημιουργός των Ερημιών του Έρωτα αναδεικνύει την φλογερή παιδικότητα με τη δαιμόνια παραδοξότητα κάθε παραστρατημένης ψυχής που υπήρξε, αναζητεί στα δάκρυα που έχυσε

την εξάντληση ανάμεσα στη σκόνη και στο χιόνι.

Απόκληρος της νύχτας του τελευταίου αιώνα κατέγραψε το χτυποκάρδι της σαρκικής επαφής με θλίψη ατελεύτητη και στις ερημιές του έρωτα έκλαψε περισσότερο απ' όλα τα παιδιά του κόσμου παραδίδοντας στον κόσμο την αγωνία και την απελπισία του.

ΤΟ ΕΞΩΤΙΚΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ Ανατόλ Φρανς (Απόδοση: Θέσκελος)

«Στους τοίχους της μεγάλης άδειας σάλας, τα πρόσωπα της ταπετσαρίας, ακαθόριστα σαν σκιές, χλόμιαζαν ανάμεσα στα παιχνίδια τους, με μία χάρη που

έσβηνε. Όπως εκείνα, τα διάφορα αγαλματάκια, επάνω σε μικρές κολόνες, τα παλιά σαξ μέσα στις βιτρίνες μιλούσαν για πράγματα που πέρασαν. Σ' ένα βάθρο γαρνιρισμένο με πολύτιμους μπρούντζους το άγαλμα κάποιας βασιλοπούλας μεταμφιεσμένης σε Αρτέμιδα, ξέφευγε από τις βασιανιστικές πτυχές του, ενώ στο ταβάνι μια Νύχτα, πουδραρισμένη σαν μαρκησία και περιστοιχισμένη από Έρωτες, έσπερνε λουλούδια»...

...αυτό είναι το εξωτικό λουλούδι του νομπελίστα Ανατόλ Φρανς ένα αριστούργημα της παγκόσμιας λογοτεχνίας που αξίζει να το διαβάσετε. ■

ΟΙ E-BOOK ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Προτείνουμε...

Μιχάλης Μεταξάς

Θεωρώντας καταρχάς ότι δεν έχει επαρκώς αποσαφηνιστεί ο ρόλος που διαδραματίζει μία δημοτική βιβλιοθήκη —ελλείψει μάλιστα ενεργών σχολικών βιβλιοθηκών— και κατά δεύτερον η χρόνια και πάγια ανάγκη, θέση και απαίτηση συμπολιτών μας να ιδρυθεί μια δημοτική βιβλιοθήκη, μας οδηγεί, για πολλοστή φορά, στην επανάληψη δημοσίως της πρότασής μας για την ίδρυση Δημοτικής Βιβλιοθήκης.

Πριν απ' όλα όμως είναι αναγκαίο να εξηγήσουμε με **δύο λόγια** τι είναι η βιβλιοθήκη, ποιον ρόλο και ποιον σκοπό υπηρετεί στο πλαίσιο της τοπικής κοινωνίας ενός Δήμου.

Περί βιβλιοθήκης.

Γενικά λοιπόν ως βιβλιοθήκη μπορεί να οριστεί: η θήκη των βιβλίων, ο χώρος εντός του οποίου έχουν τοποθετηθεί βιβλία, το σύνολο των βιβλίων που βρίσκονται στην κατοχή κάποιου συλλέκτη (η συλλογή), η σειρά βιβλίων που έχει συγγραφεί από ένα πρόσωπο ή οργανισμό σε ένα θέμα, η συλλογή φιλμ, μικροφίλμ, φωνογραφικών δίσκων, διαφανειών και οτιδήποτε ανήκει στα οπτικοακουστικά μέσα και φυσικά η συλλογή αρχείων.

Ειδικότερα η δημοτική βιβλιοθήκη αποτελεί:

α) την πύλη στη γνώση σε τοπικό επίπεδο, παρέχοντας το βασικό πλαίσιο για την διά βίου μάθηση, την ανεξάρτητη λήψη αποφάσεων και την πολιτιστική ανάπτυξη των ατόμων και των κοινωνικών ομάδων και

β) το τοπικό κέντρο πληροφόρησης παρέχοντας την ίση πρόσβαση σε όλους, προσφέροντας όλα τα είδη γνώσης και πληροφορίας στους χρήστες της, ανεξαρτήτως ηλικίας, φυλής, φύλου, εθνικότητας, γλώσσας και κοινωνικής τάξης.

Ρόλος της δημοτικής βιβλιοθήκης.

Ο ρόλος και ο σκοπός που καλείται να διαδραματίσει και υπηρετήσει μία δημοτική βιβλιοθήκη, δεν είναι ένας αλλά πολλοί και σύνθετοι. Επιγραμματικά, λοιπόν, η δημοτική βιβλιοθήκη είναι:

α) Το σημείο πρόσβασης και προμήθειας έντυπων και ηλεκτρονικών πηγών, που θα καλύψουν τις πληροφοριακές ανάγκες των δημοτών,

β) η πύλη πρόσβασης στις λεωφόρους της γνώσης και της πληροφορίας μέσω των δομών της,

γ) ο εκπαιδευτής που ενημερώνει και διδάσκει στους επισκέπτες-χρήστες της τους τρόπους πρόσβασης στην πληροφορία, στην οργάνωσή της και της πλήρους εκμετάλλευσής της,

δ) ο παραγωγός της πληροφορίας και εκδότης (παραγωγή online καταλόγων και πληροφοριακών πηγών για θέματα, που αφορούν στην τοπική κοινωνία) και τέλος

ε) ο σύμβουλος που σε συνεργασία με τις Δημοτικές Αρχές, συνεισφέρει στον σχεδιασμό και στην ανάπτυξη σειράς πολιτικών που αφορούν στην **Κοινωνία της Πληροφορίας** εντός των ορίων του Δήμου.

Η πρότασή μας.

Βασικό πιστεύω μας λοιπόν αποτελεί η ίδρυση και λειτουργία ενός τέτοιου οργανισμού αφού:

α) μόνο θετικά και ουσιαστικά οφέλη μπορεί να προσδώσει λειτουργώντας ως πόλος έλξης της σχολικής κοινότητας, αλλά και της τοπικής κοινωνίας και

β) μέσω των πολυποίκιλων δράσεων που δύναται να αναπτύξει σε συνεργασία με τα Πολιτιστικά Κέντρα της πόλης μας να αναχθεί ως ο **κύριος πυλώνας ουσιαστικού πολιτισμού**.

Κλείνοντας, αναφέρουμε ότι στον Δήμο μας, που από το 2011 αριθμεί 50.000 και πλέον εγγεγραμμένους στα δημοτολόγια κατοίκους, η προώθηση και ολοκλήρωση της Κοινωνίας της Πληροφορίας προφανώς και μέσω μίας δημοτικής βιβλιοθήκης θα οδηγηθεί στον ορθό δρόμο.

Η έλλειψή της καταχωρίζεται στα βασικά **μειονεκτήματα** της σύγχρονης πόλης μας, ενώ μια δημόσια συζήτηση, δεν το ελπίζουμε απλώς, αλλά είμαστε πεπεισμένοι ότι μόνο θετικά αποτελέσματα θα αποφέρει.

Αναμένουμε... ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΟΓΟΝΙΑ ΜΙΑ ΣΥΝ-ΖΗΤΗΣΗ

Δημήτρης Νανόπουλος -
Γεώργιος Μπαμπινιώτης
Εκδόσεις ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Τι γίνεται όταν συναντιέται ένας Καθηγητής της Γλωσσολογίας και δη της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών ο Γ. Μπαμπινιώτης, με τον επίσης Καθηγητή Φυσικής του Πανεπιστημίου Texas A&M στην έδρα Mitchell-Heer της Φυσικής Υψηλών Ενεργειών, Δ. Νανόπουλο;

Γίνεται μια συν-ζήτηση και διάλογος σε επιστημονικά πεδία με λόγο καθαρό, διαυγή, «προσηνή», καταληπτό από το μέσο νου που προτίθεται να αγοράσει το παρόν βιβλίο. Ακολουθεί ένας διάλογος σε ακέραιο ύφος, ένας διάλογος «επί ίσοις όροις» μεταξύ των δυο αδιαμφισβήτητων titάνων των γνωστικών τους αντικειμένων, που άλλωστε στον τομέα τους ο καθένας έχει κατακτήσει το συνεχές της Γνώσης. Αυτό άλλωστε επεξεργάζονται στη συν-ζήτηση οι δυο Επιστήμονες. «Πώς το συνεχές της Γνώσης δικαιώνει μια από κοινού επιστημονική στάση και των δυο, ενάντια στον κατακερματισμό της γνώσης».

Τα θέματα που πραγματεύονται αφορούν: στη φυσική πραγματικότητα, στην

νόηση και στη γλώσσα. Στην έννοια της οικονομίας στη φύση και στη γλώσσα. Στην έννοια της ενέργειας στον κόσμο και στη γλώσσα. Στη γλώσσα και στη σκέψη, στην Κοσμογονία και τη Γλωσσογονία.

Όταν ο Wittgenstein συναντά τον Heisenberg, υπάρχουν επιλογές ανάμεσα στην Ελευθερία της έκφρασης και στην Ελευθερία της βούλησης! Θα πρέπει να θεοποιείται ο Ηλεκτρονικός Υπολογιστής και τι είναι επιτέλους αυτό το Κβαντικό κομπιούτερ και η κβαντική φυσική;

Σχετικότητα λοιπόν και απόλυτο, Κουλτούρα - Επιστήμη - Τεχνολογία.

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΣΟΚ Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣ- ΜΟΥ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Naomi Klein

Εκδόσεις ΛΙΒΑΝΗ

«Το δόγμα του σοκ προσπαθεί να επιτύχει σε μαζική κλίμακα ότι επιτυγχάνουν τα βασανιστήρια κατά τη διάρκεια της ανάκρισης ενός ατόμου. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν το σοκ της 11ης Σεπτεμβρίου. Ξαφνικά βρεθήκαμε να ζούμε σε ένα είδους Έτους Μηδέν».

«Ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου του Σικάγου Μίλτον Φρίντμαν, ήταν πεπεισμένος ότι, όταν ξεσπάει μια κρίση, απο-

τελεί ζήτημα καθοριστικής σημασίας, η ακαριαία δράση, η γρήγορη και αμετάκλητη επιβολή αλλαγών, πριν η συγκλονισμένη κοινωνία διολισθήσει πάλι στην «τυραννία του στάτους κβο».

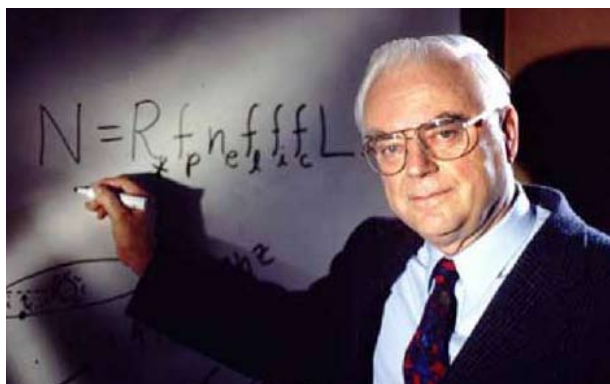
Δανείζομαι φράσεις από κεφάλαια του βιβλίου προκειμένου να ερεθίσω τη σκέψη των υποψηφίων αναγνωστών αυτού του πονήματος. Η συγγραφέας του «Δόγμα του Σοκ» Ναόμι Κλάιν περιγράφει αναλυτικά και επεξηγηματικά, την νέα παγκόσμια τάξη όπως αυτή διαμορφώθηκε και διαμορφώνεται τα τελευταία έτη της χιλιετίας που διανύουμε. Επιχειρεί εκτενή αναφορά στην ακραία ιδεολογία που γεννήθηκε και άκμασε στην περίφημη Οικονομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Σικάγου υπό του Μίλτον Φρίντμαν και των οπαδών του και πως αυτή υλοποιήθηκε μετέπειτα σε πολιτικό επίπεδο στις δικτατορίες των χωρών της Λατινικής Αμερικής και όχι μόνον. Οι ανήθικες οικονομικές πολιτικές που εφαρμόστηκαν στις χώρες που θέλησαν να αντισταθούν είχαν βαρύ φόρο αίματος.

Η Κλάιν επιστρατεύει το δημοσιογραφικό της δαιμόνιο και τη συγγραφική της δεινότητα προκειμένου να μας εντάξει στις τεχνικές ανάκρισης που χρησιμοποιεί η CIA, αλλά και στις μεθόδους του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας προκειμένου να αφανίσουν οποιαδήποτε ιδεολογικό υπόβαθρο αντίκειται στον καπιταλιστικό Αρμαγεδώνα που προωθείται συστηματικά και ανερυθρίαστα από οικονομικούς και πολιτικούς κύκλους.

Δικαίως θεωρείται ΔΙΕΘΝΕΣ BEST SELLER. ■

ΟΙ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ DRAKE ΚΑΙ SEAGER ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ ΤΟΥ FERMI

Θέματα επί...σκηνής!

Η εξίσωση Drake.

Υπάρχει ζωή στο Σύμπαν; Υπάρχει ζωή με νοημοσύνη; Υπάρχουν άραγε εξωγήινοι πολιτισμοί στον Γαλαξία μας και εάν ναι γιατί δεν έχουν επικοινωνήσει μαζί μας; Ο πρώτος ίσως επιστήμονας που προσπάθησε να απαντήσει στο ερωτήμα αυτό ήταν ο αμερικανός αστρονόμος Frank Drake (1930–), που λαμβανοντας υπόψη του τους παρακάτω παραγοντες επινόησε το 1961 την ομώνυμη εξίσωση. Με βάση την εξίσωση αυτή καθίσταται δυνατό σε θεωρητικό επίπεδο να προβλεφθεί ο αριθμός στον γαλαξία μας εξωγήινων πολιτισμών, οι οποίοι έχουν αναπτύξει τεχνολογία, που θα τους επέτρεπε να επικοινωνήσουν με πολιτισμούς, όπως ο δικός μας. Η Εξίσωση Drake, είναι ουσιαστικά μια άσκηση πιθανοτήτων, σύμφωνα με την οποία ο αριθμός των ενεργών εξωγήινων πολιτισμών του Γαλαξία μας που θα μπορούσαν να επικοινωνήσουν μαζί μας, ισούται με το γινόμενο 7 παραγόντων:

1. Τον μέσο ρυθμό σχηματισμού

άστρων στον Γαλαξία μας ανά έτος.

2. Το ποσοστό των άστρων που διαθέτουν πλανήτες.

3. Τον μέσο αριθμό των πλανητών του κάθε αστρικού συστήματος, που έχουν ευνοϊκές συνθήκες για ύπαρξη την ζωή.

4. Το ποσοστό εκείνων των πλανητών, στους οποίους θα αναπτυχθεί τελικά η ζωή.

5. Το ποσοστό απ' αυτούς όπου η ζωή αναπτύσσει τελικά νοημοσύνη,

6. Το ποσοστό των πλανητών όπου η εξωγήινη νοημοσύνη αναπτύσσει πολιτισμό και τεχνολογία ικανή για διαστρική επικοινωνία και

7. το χρονικό διάστημα που τέτοιοι εξωγήινοι πολιτισμοί παραμένουν τεχνολογικά ενεργοί.

Κανένας από τους παράγοντες αυτής της εξίσωσης δεν είναι γνωστός με ακρίβεια και προς το παρόν μόνο εκτιμήσεις μπορούμε να κάνουμε, ενώ όσο πηγαίνουμε από τον πρώτο προς τον τελευταίο παράγοντα, η ακρίβεια των εκτιμήσεών μας μειώνεται περισσότερο. Δεν θα μπορούσε άλλωστε να είναι διαφορετικά διότι όσο προοδεύει η αστρονομική έρευνα, τόσο περισσότερο θα βελτιώνονται και οι εκτιμήσεις μας για τον συνολικό αριθμό των πλανητών του Γαλαξία μας που έχουν δυνατότητα να υποστηρίξουν την ζωή. Οι τελευταίοι τέσσερις παράγοντες της

εξίσωσης ωστόσο παραμένουν άγνωστοι ενώ οι δύο τελευταίοι παράγοντες της Εξίσωσης Drake είναι και οι πιο δύσκολοι να υπολογιστούν, αφού τόσο η εξέλιξη ενός τεχνολογικού πολιτισμού, όσο και η διάρκεια της ζωής του εξαρτώνται από πολλούς διαφορετικούς παράγοντες, για την εκτίμηση των οποίων απαιτούνται βαθιές γνώσεις σε μια σειρά από διαφορετικά επιστημονικά πεδία, όπως η ανθρωπολογία, η κοινωνιολογία, οι πολιτικές και οικονομικές επιστήμες, κ.ά..

Εάν όμως αναλογιστούμε πόσο δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε και να προβλέψουμε το πώς αλληλεπιδρούν μεταξύ τους οι ανθρώπινες κοινωνίες, μπορούμε να φανταστούμε πόσο πιο δύσκολο είναι να κάνουμε κάτι αντίστοιχο για έναν εξωγήινο πολιτισμό. Για να το πούμε διαφορετικά, προσπαθούμε να απαντήσουμε σε ένα σύνθετο πρόβλημα (δηλ. το πώς αναπτύσσεται ένας εξωγήινος πολιτισμός, τι πιθανότητες έχει να αναπτύξει τεχνολογία διαστρικής επικοινωνίας και

για πόσο χρονικό διάστημα θα μπο-
ρεί να την χρησιμοποιεί), το οποίο
όμως δεν έχει ουσιαστικά κανένα
δεδομένο για επεξεργασία (αφού ο
μοναδικός πολιτισμός που γνωρί-
ζουμε είναι ο δικός μας).

Η εξίσωση Seager.

Αξιολογώντας τα στοιχεία και τη
γνώση που αποκτήθηκαν έκτοτε, η
καθηγήτρια φυσικής και πλανητολο-
γίας στο MIT Sara Seager, κατέληξε
σε μια εναλλακτική εξίσωση, λαμβά-
νοντας υπόψη διαφορετικές παρα-
μέτρους από ότι η εξίσωση Drake.

Αντί για εξωγήινους που επικοι-
νωνούν με ραδιοκύματα, η εξίσωση
της Seager εστιάζει στην παρουσία
εξωγήινης ζωής γενικότερα. Η εξί-
σωσή της υπολογίζει τους πλανήτες
που είμαστε σε θέση να παρατηρή-
σουμε πως συντηρούν ζωή στο Γα-
λαξία και έχει τη μορφή:

$$N = N^* FQFHZFOFLFS. \quad . N^*$$

και λαμβάνει υπόψη της τους ακό-
λουθους κατά σειρά παράγοντες:

- N τον αριθμό των άστρων στο
Γαλαξία.
- FQ το κλάσμα των άστρων
οποίων είναι σχετικά «ήρεμα»,
- FHZ το κλάσμα των οποίων
φιλοξενεί βραχώδεις πλανήτες
στην κατοικήσιμη ζώνη
- FO το κλάσμα των οποίων μπο-
ρούν να παρατηρηθούν,
- FL το κλάσμα των οποίων φιλο-
ξενούν ζωή και
- FS το κλάσμα των οποίων η ζωή
αφήνει ίχνη στην ατμόσφαιρα

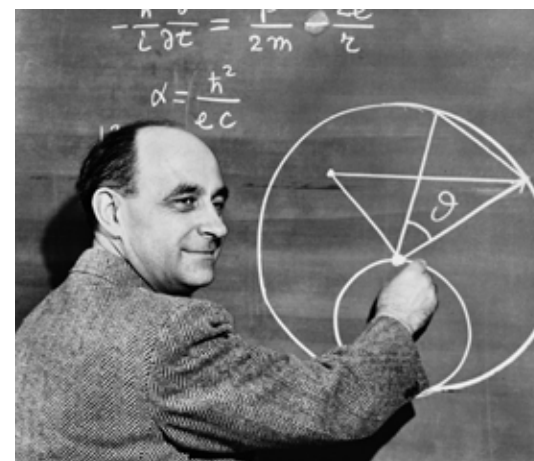
Υιοθετώντας τις πιο αξιόπιστες
τιμές που δίνει η αστρονομία για
κάθε μία από τις παραπάνω παρα-
μέτρους, η καθηγήτρια Seager υπο-
λόγισε πως την προσεχή δεκαετία
θα ανακαλύψουμε δύο πλανήτες με
ίχνη εξωγήινης ζωής.

Ενδεχομένως κάθε επιστήμονας
θα σας δώσει και μια διαφορετική
εκτίμηση για τον αριθμό των εξω-
γήινων πολιτισμών του Γαλαξία μας:
στην διεθνή βιβλιογραφία υπάρχουν
εκτιμήσεις που κυμαίνονται από
μόνο δύο έως εκατομμύρια. Εάν,
όμως, όντως υπάρχουν τόσοι πολ-
λοί εξωγήиноι πολιτισμοί γιατί δεν
μας έχουν επισκεφτεί μέχρι σήμερα;

Δεδομένου των τεράστιων απο-
στάσεων που χωρίζουν τα άστρα
του Γαλαξία μας, και δεδομένου ότι
τα διαστρικά ταξίδια περιορίζονται
από την ταχύτητα του φωτός, αυτό
εκ πρώτης όψεως δεν είναι τόσο πα-
ράξενο. Εάν όμως, λάβουμε υπόψη
μας το μέγεθος και την ηλικία του

Γαλαξία μας, μπορούμε να υποθέ-
σουμε βάσιμα ότι ένας εξωγήινος
τεχνολογικός πολιτισμός δεκάδων
εκατομμυρίων ετών θα διέθετε τον
απαιτούμενο χρόνο, ώστε να τα-
ξιδέψει παντού στον Γαλαξία μας,
ακόμη και με τις πιο συμβατικές με-
θόδους προώθησης.

Στην χειρότερη περίπτωση, θα
έπρεπε να έχουμε ανιχνεύσει κάποια
ραδιοσήματα αυτού του πολιτισμού.
Εάν, μάλιστα, κρίνουμε από την επι-
θυμία για εξερεύνηση που χαρα-
κτηρίζει το ανθρώπινο είδος, για να
μην αναφερθούμε στις επεκτατικές
του διαθέσεις, είναι λογικό να υπο-
θέσουμε ότι ένας τέτοιος εξωγήι-
νος πολιτισμός θα είχε επισκεφτεί
(ακόμα και αποικήσει) πολλούς
άλλους εξωπλανήτες, συμπεριλαμ-
βανομένου ίσως και του πλανήτη
μας. Επομένως, τίθεται το ερώτημα:
εάν υπάρχουν εξωγήиноι πολιτισμοί,
πού βρίσκονται και γιατί δεν έχουμε
έρθει σε επαφή μαζί τους; Το ερώ-
τημα αυτό τέθηκε για πρώτη φορά
από τον Ιταλό φυσικό Enrico Fermi
(1901–1954) και είναι γνωστό έκτο-
τε ως το **Παράδοξο του Fermi**. ■

Μαρία Μεταξά

Αφιερώνουμε...!!

ΤΖΟΥΖΕΠΕ ΑΡΤΣΙΜΠΟΛΝΤΟ

Τον χαρακτήρισαν διαταραγμένη προσωπικότητα. Έκριναν ότι βίωνε μια δι-
αρκή φρεναπάτη. Έγραψαν ότι ήταν αλ-
λόκοτος και χρησιμοποιούσε παράξενες
τεχνικές που τη χρησιμοποιούσε όσο
καλύτερα μπορούσε για να αποδώσει τις
προσωπογραφίες του.

Το μόνο σίγουρο είναι, ότι ήταν ένας
από τους πλέον ασυμβίβαστους καλλιτέ-
χνες της Αναγέννησης και ίσως όλων των
εποχών. Συνέθεσε πρόσωπα χρησιμοπο-
ώντας στοιχεία από το φυτικό και ζωικό
βασιλείο: αχλάδια για μύτες, στάχυα για
μαλλιά, λουλούδια για μπούστο, καρότα
και καλαμπόκια, ντομάτες, αγκινάρες,
όστρακα και ψάρια επιστρατεύτηκαν για
να αποδώσουν ανθρώπινα πορτρέτα. Και
ασφαλώς τα κατάφερε περίφημα για-
τί τα έργα του από μακριά δημιουργούν
οφθαλμαπάτη, ενώ μόνο από κοντά μπο-
ρείς να διακρίνεις την αλήθεια της τεχνι-
κής τους.

Οι σουρεαλιστές τον 20ο αιώνα με κύ-
ριο εκφραστή τον Σαλβαδόρ Νταλί, που
τον θαύμαζε απεριόριστα, κατάφεραν να
αναγνωρίσουν τη δύναμη και την αρτιό-

τητα της μανιέρας του. Εκείνοι μπόρεσαν
να εκτιμήσουν τη γοητεία που είχε το
έργο του, να αναδείξουν τη δυναμική του
και να προτάξουν στο παγκόσμιο γίγνε-
σθαι της Τέχνης τη συνεισφορά του.

Ο λόγος είναι για τον Ιταλό Τζουζέπε
Αρτσιμπόλντο (1526-1593) που έμεινε
γνωστός όχι εξαιτίας των συμβατικών
έργων που κληροδότησε με θρησκευτικό
περιεχόμενο, αλλά κυρίως εξαιτίας των
αντισυμβατικών του έργων.

Ο Αρτσιμπόλντο υπήρξε εκπρόσωπος
του μανιερισμού που ως καλλιτεχνικό
ρεύμα είχε χαρακτηριστικό του γνώρι-
σμα την πολυπλοκότητα στη σύνθεση
και την κατάργηση των αρμονικών ανα-
λογιών της Αναγέννησης. Ο ίδιος προέ-
ταξε τη στενή σχέση που είχε με τη φύση,
άλλωστε αυτό είναι ευδιάκριτο στα έργα
του, για τα οποία έγινε και ιδιαίτερα ανα-
γνωρίσιμος.

Ο ταλαντούχος κύριος Αρτσιμπόλντο
υπήρξε ένας άνθρωπος προικισμένος από
τη φύση, αλλά και ο καλλιτέχνης Αρτσι-
μπόλντο απέδωσε στη φύση τις τιμές που
της αξίζουν στο διενεκές.

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ: ΠΛΟΥΣ ΕΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΩ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

Οι γιαγιάδες συχνά στα παραμύθια μιλούσαν στα εγγόνια τους για τους κακούς γίγαντες που ήθελαν να έρθουν να κατακτήσουν την χώρα. Ο Αλλάχ όμως δεν θα επέτρεπε ποτέ να συμβεί αυτό και έτσι μεταμόρφωσε τους γίγαντες σε πέτρινες κολώνες. Με αυτόν τον τρόπο οι πιστές μουσουλμάνες εξηγούσαν στα παιδιά και στα εγγόνια τους την προέλευση και δημιουργία των σχηματισμών που υπάρχουν στην κοιλάδα Γκέρεμε που θυμίζει έντονα σεληνιακό τοπίο.

Η μαγεία των παραμυθιών όμως, έρχεται πάντα αντιμέτωπη με το προφανές της επιστήμης. Οι γεωλόγοι αποδίδουν αυτό το πράγματι εντυπωσιακό και μοναδικό σε όλο τον κόσμο τοπίο που αποτελεί στην ουσία τη μορφολογία όλης της Καππαδοκίας, στην ύπαρξη του ανενεργού ηφαιστείου Ερτσίγιας Νταγκ, ύψους 3.916 μέτρων που βρίσκεται στην πεδιάδα της Καισάρειας (σημερινή ονομασία Καϊσερί).

Το ηφαίστειο σήμερα είναι ανενεργό –αν και στην περιοχή καταγράφεται σεισμική δραστηριότητα– αλλά μεταξύ της Πλειόκαινης Περιόδου και στις αρχές της Πλειστόκαινης το ηφαίστειο εξεργάγη καλύπτοντας με λάβα και στάχτη μια ακτίνα 10.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Η λάβα εψύχθη δημιουργώντας ένα στερεό στρώμα από μαύρο βασάλτη, ενώ η στάχτη τήχθηκε σ' έναν εύθρυπτο λευκό βράχο που είναι γνωστός ως «ανδεσίτης». Ισχυρές βροχοπτώσεις έπλη-

ξαν την περιοχή δημιουργώντας υδάτινα ρεύματα, τα οποία σφυρηλάτησαν και σμίλευσαν με τα χρόνια το ιδιαίτερο τοπίο της Κοιλάδας Γκέρεμε με τους ηφαιστειογενείς βράχους που οι ντόπιοι τους αποκαλούν «νεραϊδένια» ή «καμινάδες των νεραϊδων»

Η κοιλάδα έχει έκταση 9.576 εκτάρια και αποτελεί προστατευμένο Εθνικό Δρυμό από το 1986. Η Ουνέσκο συμπεριέλαβε την κοιλάδα Γκέρεμε στον κατάλογο της ως μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς ήδη από το 1985.

Στην Καππαδοκία συναντώνται μνημεία του χιτιτικού πολιτισμού, ενώ γνωρίζουμε ότι η περιοχή πέρασε από την κυριαρχία των Φρυγών, στους Ρωμαίους, ακολούθως στους Βυζάντιους προτού παραδοθεί ολοκληρωτικά στην κυριαρχία του Ισλάμ. 365 εκκλησίες είναι λαξευμένες στους βράχους ώστε κάθε μέρα να

δίνεται η ευκαιρία να εορτάζεται κι άλλος Άγιος.

Αλλά και τα σπίτια τους λάξευσαν εκεί οι άνθρωποι, και σήμερα εξακολουθούν να διαβιούν μέσα στους βράχους περίπου 10.000 ενώ 20.000-25.000 είναι εγκατεστημένοι στις περιοχές γύρω από το εθνικό πάρκο.

Η περιοχή είναι γόνιμη και συναντώνται περί τα 110 φυτικά είδη. Πολλά ζώα μεταξύ των οποίων γκρίζοι λύκοι, κουνάβια, αλεπούδες, ασβοί βρίσκουν καταφύγιο στους βράχους και πτηνά, ιδίως περιστέρια, που καταφεύγουν στην δική της κοιλάδα, την κοιλάδα των Περιστεριών.

Να τι συνιστά στ' αλήθεια τη δημιουργία αυτού του μοναδικού, αυτού του ιδιαίτερου και σπάνιας ομορφιάς και ενδιαφέροντος τοπίο, το οποίο δεσπόζει στην Κεντρική Ανατολία.

Αυτή είναι η Καππαδοκία. ■

Νικόλαος
Σίμος

ΝΑ ΣΕ ΚΑΨΩ ΓΙΑΝΝΗ...

Χιλιάδες λέξεις έχουν γραφτεί για την πρωτοφανή κατάσταση που ζει η χώρα μας. Ή μάλλον, το μεγαλύτερο μέρος του λαού αυτής της χώρας. Κανείς όμως δεν μπορεί να πει ότι το θέμα είναι ήδη «παιγμένο», ότι είναι τετριμμένο, ότι δεν «πουλά» πια. Διότι τη στιγμή που συνάνθρωποί μας πεινάνε, πονάνε, πεθαίνουν, την ώρα που τελείται το μεγαλύτερο μεταπολεμικό έγκλημα, οι λέξεις δεν φτάνουν, δεν είναι ποτέ αρκετές.

Μπορεί να μην είμαστε άμοιροι ευθυνών για τη σημερινή κατάσταση, όμως είναι βέβαιο ότι αυτές δεν έχουν κατανεμηθεί με τη σωστή αναλογία. Οι πολλοί καλούνται να υποφέρουν για να σώσουν τους λίγους. Ναι, αυτούς τους λίγους που φέρουν το μεγαλύτερο βάρος της ευθύνης!!!

Η σημερινή κατάσταση είναι προϊόν ενός σάπιου πολιτικού συστήματος που ανακυκλώνει τις ίδιες πολιτικές οικογένειες για δεκαετίες. Ένα πολιτικό σύστημα, όμως, που εμείς οι ίδιοι συντηρήσαμε και εξακολουθούμε να συντηρούμε μέχρι και σήμερα. Ένα πολιτικό σύστημα που κρατά και προτάσσει γυαλιστερές χάντρες στο ένα χέρι και βάζει το άλλο βαθιά σε ξένες τσέπες!!! Και μεις, ωσάν άμαθοι ιθαγενείς, εξαπατώμεθα ξανά και ξανά και ξανά.

Και έτσι φτάσαμε να έχουμε μια κοινωνία να ψυχорραγεί. Πολίτες, συνανθρώπους μας να έχουν ριχθεί σε μια οικονομική αρένα με θεατές που δεν ικανοποιούνται, όσο αίμα κι αν δούν. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται για ένα μεγαλύτερο σχέδιο που ίσως δεν μπορούμε να συλλάβουμε στην παρούσα φάση. Όμως το μεγάλο αγκάθι είναι η διαχείριση του προβλήματος από αυτούς που επιλέξαμε να το διαχειριστούν!!! Διότι, το παραδέχομαι, αδυνατώ να δω όλο το σχέδιο, αλλά ο τρόπος που επιλέγει κάθε κυβερνήτων να το διαχειριστεί, να ισοκατανέμει τα βάρη, να περιορίσει σπατάλες – και πιστέψτε με, γίνονται πολλές ακόμα – να χτυπήσει τη διαφθορά, να προστατέψει τους αδύνατους, είναι για μένα το διακύβευμα.

Μια ολόκληρη κοινωνία έχει αφεθεί μόνη της να προσπαθεί να επουλώσει τις πληγές της, να προσπαθεί να προστατεύσει τους πιο αδύνατους και ανίκανοι κυβερνώντες σε κάθε επίπεδο προσπαθούν να ασκήσουν κοινωνική πολιτική κάνοντας τον συντονιστή σε εθελοντικές δράσεις των ίδιων των πολιτών, των ίδιων των θυμάτων!!!!

Και αυτό είναι εξοργιστικότερο όλων!!! Άνθρωποι που με τις λάθος επιλογές τους – ή ίσως και συνειδητές – καταστρέφουν ζωές, καταστρέφουν την παιδεία, καταστρέφουν την υγεία, την ίδια στιγμή οργανώνουν ή και καπηλεύονται εθελοντικές δράσεις προκειμένου να καλύψουν την αδυναμία τους, την ανικανότητά τους, να εξασφαλίσουν μια θεσούλα στις επόμενες εκλογές και φυσικά όλα τα προνόμιά τους!!!

Πόσο περισσότερο οξύμωρο μπορεί να είναι να οργανώνονται δράσεις των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων όταν οι ίδιες οι κυβερνήσεις τις κατέστησαν «ευαίσθητες»; Πόσο ειρωνική μπορεί να είναι η «εισφορά αλληλεγγύης» όταν προέρχεται από πολίτες με πετσοκομμένο εισόδημα και απευθύνεται σε συνταξιούχους με πετσοκομμένη σύνταξη, την οποία πετσόκοψαν οι εμπνευστές της «εισφοράς»; Πόσο υποκριτικό είναι να συζητούν για γήρανση του πληθυσμού και ταυτόχρονα να καταργούνται τα προνόμια των τριτέκνων και πολυτέκνων; Πόσο περισσότερο ανήθικο μπορεί να είναι να ευαγγελίζονται ανάπτυξη ενώ ταυτόχρονα προβάλλουν όσα πιο πολλά εμπόδια μπορούν στην ιδιωτική πρωτοβουλία μέσω απίστευτης γραφειοκρατίας και ανοργανωσιάς;

Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι.

Ο Χέρμαν Γκαίρινγκ, ιδρυτής της Γερμανικής Αεροπορίας Λούφτβαφφε κατά τον 2ο Παγκόσμιο πόλεμο είπε: «Δεν μπορούμε να μεριμνήσουμε υπερβολικά για τους Έλληνες που πεινούν. Αυτό είναι ένα κακό που θα πλήξει και πολλούς άλλους λαούς»

Λυπάμαι που το λέω, αλλά δεν νοιώθω ότι έχουν αλλάξει και πολύ τα πράγματα από τότε, τόσο σε ότι αφορά στους ξένους πολιτικούς, όσο και στους Έλληνες, τους «δικούς μας»...!

ΣΕ
ΕΙΣ
ΑΠΟΨΕΙΣ

Ο ΣΠΟΥΔΑΡΧΙΔΗΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΣΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ

Μιχάλης
Μεταξάς

Δεν χρειάζεται να διαψεύσω ότι η κοινωνία είναι προβολή της οικογένειας. Ούτε μπορώ, αφού το πιστεύω. Η κοινωνία στο εύρος της είναι η εικόνα, η προβολή της εσωτερικής μας εικόνας.

Ο καθένας μας προβάλλει το εγώ του, τα θέλω του, τα πάθη και τα καταπιεσμένα όνειρά του σ' αυτήν την διαθλασμένη και μερικές φορές παραμορφωμένη εικόνα. Είμαστε η εικόνα μας. Η εικόνα των πιστεύω μας των ιδεωδών μας, των ιδεών και των ιδανικών μας.

Πολλές φορές, αν όχι τις περισσότερες, δεν συμβαδίζει η εσωτερική του εικόνα με την εξωτερική. Κι ο λόγος είναι η υποκρισία και το ταλέντο που απ' το σχολείο ήδη μεθοδεύεται. Αυτό το μεθοδευμένο απ' την παιδεία και το σχολείο ταλέντο γεννά τον σπουδαρχίδη και τον παρασιτούντα σε αυτό. Ο κόσμος είναι γεμάτος από το είδος αυτό. Το είδη και το γένος του σπουδαρχίδη.

Ο σπουδαρχίδης κολυμπάει στα λασπόνερα της μετριότητας πιστεύοντας πως είναι υγιεινά. Ισορροπεί σε βέβαια και ασφαλή ύψη. Αναμασάει τα φαιδρά και επουσιώδη αποφθέγματα, νομίζοντας πως εκφράζει σοφίες πρωτοείπωτες. Επαναπαύεται στις σκωραμίδες της πολιτικής, των πολιτικών και του κάθε είδους αρχών κι αρχόντων(;). Διαπιστώνει την μεγαλοσύνη του σε κάθε έξαρση βλακείας και συμπαντικού κρετινισμού. Εξάρει τα λυπηρά συμπεράσματα αποτυχημένων φιλοσοφιών, διατρανώνει την απολυτότητα της ασημαντότητας των άλλων και επιδεικνύει την ρηχότητά του. Ασχολείται με το τίποτα, το κενό, το μηδέν εμβαθύνοντας στο προσπελάσιμο και βατό, στο ανεπαρκές και φευγαλέο, στο άρρωστο και μολυσματικό αυτοϊκανοποιούμενος.

Ο σπουδαρχίδης ανοίγει τα κέρινα φτερά του ενάντια στον άνεμο κι' αντάμα με τον ήλιο. Δεν έχει επίγνωση,

ούτε αυτοσυνειδησία. Δεν ντρέπεται, ούτε λυπάται. Χασκογελάει, νοιώθει ότι είναι κάποιος και ότι την σημαντικότητά του πρέπει να την μοιράζει σε όλους. Δεν προσποιείται, αφού η **ΠΑΙΔΕΙΑ** του θεωρεί επαρκή τον ρόλο του.

Με άμοιρο ύφος και ήθος ελαστικό ξεπουλάει την ύστατη ικμάδα αξιοπρέπειας έχει. Δεν του φτάνει αυτό. Δεν ικανοποιείται η δουλικότητα του, η αμετροπρεπεία του. Ο σπουδαρχίδης υιοθετεί ανερυθρίαστα το ρόλο του *γονέα, του δασκάλου, του πολίτη, του δημότη, του δημοτικού σύμβουλου, του δημάρχου, του βουλευτή, του υπουργού, του πρωθυπουργού, του αρχηγού του κράτους, του ιερέα, του πνευματικού ταγού, του ινδάλματος*».

Μεταβιβάζει το ταλέντο του αυτό, κληρονομικά λες, στην επόμενη γενιά. Μεταγγίζει το αίμα του στους επιγόνους του μέσω του οκνηρού σπέρματός του, σε μήτρες στέρφες κι άρρωστες. Παρασιτεί με αγάπη και ζωντάνια και μηρυκάει με γλυκύτητα, μεταφέρει την ανικανότητα από παρέα σε ομήγυρη, από έργο σε εργασία, από κοινωνική εκδήλωση σε έκφανση κάθε έκφρασης της κοινωνίας. Ο παρασιτισμός του σπουδαρχίδη αλλά και τα παράσιτα γύρω απ' τον ιδεώδη αυτό τύπο τον συνηθέστερο τύπο του τόπου μας, του δήμου μας είναι μνημειώδης. Η σύγχρονη Ελλάδα είναι το γέννημα-θρέμμα αυτού του συναρπαστικού είδους -του δίποδου ζωικού βασιλείου.

Η ματαιοδοξία, η κενοδοξία, ο κομπασμός, η φιλαυτία, η μωρολογία, η αχαριστία, η αφηλία, η μετριότητα, η απαξίωση, ο αυτοθαυμασμός είναι μερικά από τα δηλητηριώδη βέλη της φαρέτρας του.

Ο σπουδαρχίδης ερευνά με δέος και θρησκευτική προσήλωση το σκουπίδι. Συναναστρέφεται με όρνεα που κρώζουν πάνω απ' το κεφάλι του λέοντα. Αδυνατεί να πιστεί, να αποδειχθεί, να αμφισβητήσει, να μεριμνήσει, να πράξει το αδύνατο. Σφυρίζει αδιάφορα στο θάνατο που τον περιστοιχίζει. Συνεισφέρει και ενδυναμώνει θα 'λεγα στο κακό, στο βάρβαρο, στο σκότος. Είναι σκοταδιστής, βιώνει τον τεχνολογικό μεσαίωνα με πάθος εξαγιασμένο από το ακατανόητο γι' αυτόν διαδίκτυο. Είναι μοιρολάτρης και χαύνος, δεισιδαίμων και χειρολάγνος είναι ο πλεονασμός, η πλειονότητα και η πλειοψηφία αυτής της κοινωνίας.

Ο σπουδαρχίδης παρασιτεί στην κοινωνία, και η κοινωνία του κέρδους, της έλλειψης οράματος και της μιζέριας στη φύση...

Όμως η Φύση τιμωρεί. ■

!ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

Αντζουλέτα
Πουσναρά

ΜΟΥΣΙΚΟΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ CARL ORFF

Η Μουσικοκινητική Αγωγή Carl Orff είναι ένα παιδαγωγικό εργαλείο διδασκαλίας της μουσικής και της κίνησης μέσα από την προσωπική βιωματική εμπειρία, την εξερεύνηση, την παρατήρηση, την μίμηση και τον δημιουργικό αυτοσχεδιασμό.

Βασίζεται σε γνωστικές αρχές της παιδοψυχολογίας, της μουσικοπαιδαγωγικής, της κινησιολογίας και της αισθητικής αγωγής.

Τα τρία βασικά στοιχεία της διδακτικής διαδικασίας της Μουσικοκινητικής Αγωγής C. Orff είναι η **Γλώσσα**, η **Κίνηση** και η **Μουσική**, κάτω από την ενοποιό δύναμη του ρυθμού. Οι δραστηριότητες προκύπτουν από τις σχέσεις μεταξύ των τριών στοιχείων, που συνυπάρχουν, εμπλέκονται και αλληλοσυμπληρώνονται.

Η Γλώσσα αποτελεί θεμέλιο λίθο, είναι το φυσικό μέσο, για να έρθει το παιδί σε επαφή με τη μουσική. Δίνεται έμφαση στην φυσική εκφορά του λόγου, στην σωστή άρθρωση και στον τονισμό των λέξεων, μέσα από τον οποίο βιώνεται ουσιαστικά ο ρυθμός του λόγου. Γνωμικά, λογοπαίγνια, παροιμίες, κείμενα έμμετρα ή πεζά, παιχνιδοτράγουδα και παιδικά τραγούδια αποτελούν το πλούσιο υλικό των μαθημάτων. Οι εικόνες που ξεπετάγονται μέσα από την ελεύθερη απόδοση των παιδικών τραγουδιών είναι η αφορμή για δραματοποιήσεις, διαλόγους και ηχοϊστορίες. Σταδιακά ανακαλύπτουν τα παιδιά την γοητεία της μουσικότητας της γλώσσας μας, με τρόπο αβίαστο και πολύ δημιουργικό.

Χρησιμοποιώντας τη γλώσσα –ρυθμικά και μελωδικά– ενεργοποιούνται τα μέλη του σώματος των μαθητών, εξερευνώντας τις δυνατότητες κίνησης και έκφρασης.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία χτίζετε ένα πλούσιο κινητικό λεξιλόγιο. Κατάλληλα δομημένοι στίχοι, βοηθούν στη δημιουργία των πρώτων κινητικών μοτίβων, εξέλιξη των οποίων –κάποιες φορές– είναι η σύνθεση μικρών χορογραφιών.

Ο ρυθμός της γλώσσας επίσης μας καθοδηγεί και μας συνοδεύει σε όλες τις οργανικές δραστηριότητες. Ξεκινάμε χρησιμοποιώντας ως όργανο το ίδιο μας το σώμα –με παλαμάκια, χτύπους στους μηρούς, στο στήθος...– συνοδεύοντας πάντα με ρυθμικές συλλαβές, αλλά και με κατάλληλα δομημένες έμμετρες φράσεις. Καταλήγουμε στην εφαρμογή των ρυθμικών θεμάτων που έχουμε επεξεργαστεί –μέσω της γλώσσας και του σώματος– στα όργανα της ορχήστρας C. Orff (ξύλόφωνα, μεταλόφωνα, τύμπανα, ξυλάκια...) και ολοκληρώνοντας τη μουσικοκινητική μας προσέγγιση συνοδεύουμε με τραγούδι.

Εμπνευστής της Μουσικοκινητικής Αγωγής C. Orff είναι ο γνωστός συνθέτης Carl Orff. Στην Ελλάδα το Orff - Schulwerk (Έργο για Σχολεία) εισήγαγε η στενή συνεργάτης και φίλη του C. Orff, Πολυξένη Ματέι.

ΜΟΥΣΙΚΟΚΙΝΗΤΙΚΗ
ΑΓΩΓΗ

ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΟΜΠΕΛ

Αλεξάνδρα
Κοφινιώτη

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

Άλφρεντ Νόμπελ: χημικός, μηχανικός και βιομήχανος. Για τον τύπο της εποχής του «Έμπορος του Θανάτου». Και πράγματι κατά την διάρκεια της ζωής του δραστηριοποιήθηκε με εφευρέσεις και επιχειρήσεις που επέφεραν καταστρεπτικά αποτελέσματα και έσπειραν τον θάνατο: δυναμίτιδα, νιτρογλυκερίνη πυροκροτητές, νεοδυναμίτιδα, υποβρύχιες νάρκες κ.λπ. αποκτώντας έτσι μυθώδη περιουσία.

Εξαιτίας των όσων γι' αυτόν δημοσιεύονταν στον τύπο της εποχής του, φροντίζει εν ζωή για την υστεροφημία του διαθέτοντας το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του στην σύσταση και καθιέρωση του ομώνυμου «βραβείου». «Βραβείο» που απονέμεται στους τομείς της Φυσικής, Χημείας, Φυσιολογίας ή Ιατρικής, Λογοτεχνίας, Ειρήνης και των Οικονομικών Επιστημών.

Ως γνωστόν το βραβείο λογοτεχνίας δόθηκε προ ημερών στον Ρόμπερτ Άλλεν Ζίμμερμαν κατά κόσμο Μπομπ Ντίλαν, με το σκεπτικό «πως δημιούργησε νέες ποιητικές εκφράσεις μέσα στη μεγάλη παράδοση του αμερικανικού τραγουδιού».

Δίπλα στον Ντίλαν, τον θαυμάσιο τραγουδοποιό, στέκουν ταπεινά ονόματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας που η Σουηδική Ακαδημία δεν έκρινε πως άξιζαν το αιματοθρεμμένο βραβείο Νόμπελ: Λέων Τολστόι, Άντον Τσέχωφ, Μαρκ Τουαίην, Μπέρτολτ Μπρεχτ, Τζορτζ Όργουελ, Βιρτζίνια Γουλφ, Κωνσταντίνος Καβάφης, Χόρχε Λουίς Μπόρχες, Σύλβια Πλαθ, Μίλαν Κούντερα, Βλαντίμιρ Μαγιακόβσκι, Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, Γκράχαμ Γκρην, Άλντους Χάξλεϊ, Ουμπέρτο Έκο, Ερρίκος Ίψεν, Τζαίμς Τζόυς, Νίκος Καζαντζάκης, Έζρα Πάουντ, Μαρσέλ Προυστ, Γερτρούδη Στάιν.

Προφανώς αυτοί και πολλοί άλλοι, που ίσως μου διαφεύγουν, δεν παρήγαν το πιο εντυπωσιακό έργο στον

τομέα της λογοτεχνίας, σε μια ιδεώδη κατεύθυνση κατά το σκεπτικό απονομής των βραβείων εν αντιθέσει με τον Ούιστον Τσώρτσιλ το γνωστό άγγλο πρωθυπουργό στον οποίο το 1953 απονεμήθηκε το Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Διαπιστώνουμε απ' αυτά τον πολιτικό χαρακτήρα του «βραβείου» και συνηγορούμε με την άποψη του Σκωτσέζου συγγραφέα Ίρλιβ Γουέλς ότι εδώ πρόκειται για ένα κακώς νοούμενο «βραβείο νοσταλγίας από γερασμένους χίπιδες με δύσοσμο προστάτη που λένε ασυναρτησίες», αλλά και του Πιέρ Ασουλίν, συγγραφέα και μέλους της Ακαδημίας Γκονκούρ ότι: «Το να του απονέμουν το Νόμπελ είναι θλιβερό. Αγαπώ τον Ντίλαν, αλλά δεν έχει έργο. Νομίζω ότι η Σουηδική Ακαδημία γελοιοποιείται. Είναι ένα δείγμα περιφρόνησης προς τους συγγραφείς».

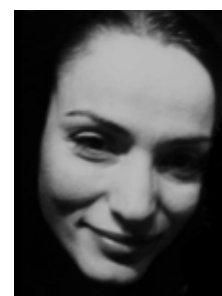
Κλείνοντας αξίζει να αναφέρουμε πως ο Μπομπ Ντίλαν δανείστηκε το επίθετο του από τον μεγάλο Ουαλό ποιητή Ντίλαν Τόμας τον οποίο θαύμαζε. ■

ΛΥΝΗ ΟΛΟ...ΜΕΛΗ!

Η ΤΕΧΝΗ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΚΕΡΙΩΝ

Κωνσταντία
Φαγαδάκη

Κοιτούσε ώρα στο σαλόνι τον πίνακα – αντίγραφο του Rembrandt – μέχρι που χάθηκε στην σκιά του. Σκέφτηκε να βγει λίγο έξω και ας μύριζε βροχή, ήθελε να αλλάξει τον αέρα της εποχής.

Πήρε το tablet, αφού περιπλανήθηκε στα πλακόστρωτα σοκάκια της παλαιάς πόλης. Άνοιξε την πόρτα ενός café κοίταξε το ρολόι της και αφέθηκε στο μοναχικό τραπέζι δίπλα στο τζάμι.

Μόλις που πρόλαβε να παραγγείλει και ήδη η βροχή έπεφτε ρυθμικά, σχηματίζοντας μικρά ποταμάκια και λιμνούλες.

Της άρεσε πολύ αυτή η εικόνα. Σε λιγάκι θα νύχτωνε θα άναβαν τα φώτα και θα έβλεπε την πόλη να διπλασιάζεται στο κάτοπτρο των ποδιών της...

Έξω η ζωή και μέσα η προστατευμένη ευγένεια στο εκλεπτυσμένο καλούπι της ρετρό καφετέριας μπερδεμένη σε κόσμους καπνούς, αρώματα και μελωδίες.

Έριξε άλλη μια κλεφτή ματιά στο εκκρεμές του τοίχου υπενθυμίζοντας τον χρόνο της, για να χαλαρώσει στον καναπέ με λίγες γουλιές γαλλικού καφέ και την ηλεκτρονική Τέχνη διαθέσιμη, στα δάχτυλά της. Ξεκίνησε να σερφάρει στο Ίντερνετ. Πίνακες και αγάλματα ζωντάνευαν μπροστά της. Μουσεία άνοιγαν τις Πύλες τους ξεναγοί εξιστορούσαν τα εκθέματα. Ποιητές και λογοτέχνες απάγγελλαν αποσπάσματα από τα έργα τους. Ταξίδευε όπου ήθελε με την ιστορία του κόσμου στην φορητή μπαταρία της μικρής οθόνης.

Τα λεπτά την ξέχασαν στον χώρο, ενώ το γκαρσόνι την παρατηρούσε να παίρνει διάφορες εκφράσεις το πρόσωπό της σαν να άκουγε την πιο εντυπωσιακή ιστορία. Όμως κανείς δεν καθόταν στο τραπέζι της εκτός από τον εαυτό της.

Η βροχή δυνάμωνε προοδευτικά ώσπου ξαφνικά ο χτύπος από το χαλάζι την προσγείωσε στην πραγματικότητα

μαζί με το ρολόι του τοίχου που βρισκόταν απέναντί της.

Έπρεπε να φύγει τώρα. Σηκώθηκε αργά ενώ άφηνε τα χρήματα στο τραπέζι. Προχώρησε δυο βήματα όταν ο τόπος σκοτείνιασε από την ξαφνική πτώση του ρεύματος. Η μουσική επίσης κατέρρευσε μαζί με ένα επιφώνημα επιδοκιμασίας από τους θαμώνες. Όλοι κοιτούσαν γύρω με αμηχανία χωρίς να ξέρουν τι ακριβώς ζητούσαν. Μόνο τα γκαρσόνια ήξεραν τι έπρεπε να κάνουν. Κινητοποιήθηκαν γρήγορα ανάβοντας τα διακοσμητικά κεράκια των τραπεζιών και η κιθάρα που κοσμούσε τον τοίχο βρέθηκε στα χέρια ενός θαμώνα ερασιτέχνη τροβαδούρου. Η φωνή του ενώθηκε με την εποχή του χώρου και των υπολοίπων. Τα βλέμματα γλύκαναν από την θαλπωρή και οι πίνακες αναδύθηκαν από το σκοτάδι τους σκιαγραφώντας τις λεπτομέρειες που έκρυβαν πολύ καλά κάτω από τους λαμπτήρες.

Τότε, ο χρόνος μοιράστηκε σαν ψωμί πάνω στο κάθε τραπέζι.

Χορτάσαν όλοι κάτω από το φως των κεριών.

Και φεύγοντας συμπέραναν ότι οι άνθρωποι περιμένουν το περιβάλλον για να αλλάξουν κι όμως στην ουσία... παραμένουν ίδιοι.

Γιώργος
Δούναβης

ALORS, C'EST LA GUERRE - TO OXI ME ALLA LOGIA

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

Δύο μήνες νωρίτερα, στις 15 Αύγουστου του 1940, η κυβέρνηση του δικτάτορα Ιωάννη Μεταξά αποκρύπτει από την κοινή γνώμη την ταυτότητα της τορπίλης, που σκοπό δεν είχε την βύθιση του εϋδρομου Έλλη, αλλά τον τορπιλισμό της ειρήνης. Γνώριζε η ελληνική κυβέρνηση πως η τορπίλη αυτή δεν ήταν παρά η απέλπιδα πράξη ενός παράφρονα δικτάτορα, να ανταγωνιστεί σε πολεμικά ανδραγαθήματα τον γερμανό συνέταιρό του στον παραλογισμό, στον τρόπο και στον θάνατο που οδηγούσαν τον κόσμο με ταχείς βηματισμούς.

Ήδη η πολιτική του κατευνασμού της Γαλλίας και Αγγλίας είχε δώσει την θέση της στην επίσημη κήρυξη πολέμου, το Σύμφωνο Μολότωφ – Ρίμπεντροπ συμπλήρωνε ένα χρόνο ζωής και η κυβέρνηση Μεταξά παραλλήλιζε σταθερά τα συμφέροντα της χώρας με εκείνα των Άγγλων.

Στις 30 Οκτωβρίου του 1940 ο πηχναίος τίτλος του κύριου άρθρου της εφημερίδας «Ελληνικό Μέλλον» ήταν μια ταπεινή, μικρή, γεμάτη ηρωισμό, πίκρα και αποφασιστικότητα λέξη γνωστή στους Έλληνες από την εποχή των θερμοπυλών, των σαλαμινομάχων, των μαραθομαχών.

ΟΧΙ, αυτή ήταν η λέξη που χιλιάδες φορές εκστομίστηκε από χείλη ελληνικά, ΟΧΙ από τον άγνωστο στρατιώτη-ήρωα που πότισε τη γη με γενναιότητα και ανταρνηση στους αιώνες, ΟΧΙ από την μάνα, την αδελφή, τη σύζυγο.

ΟΧΙ ή «Αλόρ, σε λα γκερ», δηλαδή, «Λοιπόν, αυτό σημαίνει πόλεμος» αυτή ακριβώς ήταν η επίσημη απάντηση της ελληνικής κυβέρνησης τα ξημερώματα της 28 Οκτωβρίου του 1940. Κι εδώ πρέπει να σταθούμε τονίζοντας την αποφασιστικότητα του λαού που οδηγήθηκε σε πόλεμο με υπέρτερες δυνάμεις.

Αλόρ, σε λα γκερ, και η Πίνδος έγινε ο τάφος των θυμάτων ενός πολέμου που έμελλε να διδάξει στον Άξονα, αλλά και στους ευρωπαίους που υπνωτισμένοι έβλεπαν την πολεμική μηχανή των γερμανών να υποτάσσει τη μια χώρα μετά την άλλη σε ελάχιστο χρόνο, πως η ψυχή θα νικήσει τη βία, η ελευθερία θα θριαμβεύσει και πως τα Έπη δεν γράφονται με

λόγια αλλά με αίμα και δάκρυα.

Οι Έλληνες πήγαν στον πόλεμο γελώντας και δεν λογάριασαν παρά μονάχα την μοίρα τους, το πεπρωμένο τους να πολεμούν μόνοι, λιγοστοί απέναντι σε πολλούς.

Οι Έλληνες το 40 δεν δίδαξαν στην ανθρωπότητα πώς πολεμούν οι ήρωες, αλλά πώς πολεμούν οι λεύτεροι άνθρωποι, τι ανάστημα έχουν εκείνοι που δεν δειλιάζουν στην πρόκληση της δόξας και τι βηματισμό ακολουθούν όσοι πορεύονται χωρίς δισταγμό τον δρόμο της αρετής και της τιμής.

Από τα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας εξέπεμψαν το μήνυμα της παντοτινής ελπίδας ότι οι νεοβάρβαροι δεν ήταν αήττητοι, αφού εξευτελίστηκαν από την Ελληνική λόγχη, ότι οι Θερμοπύλες δεν έχουν τελειωμό όσο υπάρχουν Έλληνες και

όσοι το χάλκεον χέρι
βαρύ του φόβου αισθάνονται,
ζυγόν δουλείας, ας έχωσι·
θέλει αρετήν και τόλμην
η ελευθερία. ■

Βιργινία Παναγιώτου

ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΠΡΙΣΜΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ -
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

Το ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ ανακοίνωσε το πρόγραμμα δράσεων του φωτογραφικού του ομίλου **Πρίσμα** μέχρι τον Δεκέμβριο του 2016, οι οποίες έχουν ως εξής:

- Κυριακή 18/9/2016:**
Φωτογραφική περιπλάνηση στο βιομηχανικό τοπίο του Ρέντη.
- Σάββατο 24/9/2016:**
Αστροφωτογράφιση στην κορυφή του Κιθαιρώνα.
- Κυριακή 9/10/2016:**
Φωτογραφική περιήγηση στο Σανατόριο Πάρνηθα και στο Πάρκο Ψυχών.
- Δευτέρα 17/10/2016:**
Φωτογράφιση πειραμάτων Φυσικής στον διαδραστικό πολυχώρο Planet Physics.
- Κυριακή 6/11/2016:**
Φωτογραφική περιήγηση στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.
- Κυριακή 11/12/2016:**
Φωτογραφική περιήγηση στο Λαύριο, στο Χάος, στα Αρχαία Μεταλλεία και στο Λιμάνι του Λαυρίου.

ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Η εκδοτική ομάδα του Σωματίου μας **Πέντανδρον** έχει προγραμματίσει για το άμεσο μέλλον την έκδοση σε e-book των ακόλουθων αριστουργημάτων της παγκόσμιας λογοτεχνίας:

- Μια εποχή στην Κόλαση** του Αρθούρου Ρεμπώ.
- Ο Παν** του Κνουτ Χάμσουν.
- Ο βαρκάρης του Βόλγα** του Ιβάν Μπελούκιν.
- Αφέντης και Δούλος** του Λέοντα Τολστόι.
- Ο Καημός** του Άντον Τσέχοφ.
- Ένα Φέρετρο στην Άκρη** του Λουίτζι Πιραντέλο.
- Άπαντα Ποιήματα** του Κωνσταντίνου Καβάφη.
- Επιλογές από το Έργο του Τριστάν Κορμπιέρ.**
- Η γυναίκα της Ζάκυθος** του Διονυσίου Σολωμού.
- Τριάντα δύο Σπάνιες Γκραβούρες-Συλλογή.** ■

Απίστευτο...!

► Το μέλι είναι το μόνο τρόφιμο που δεν χαλάει. Βρέθηκε μέλι στους ταφους των Αιγυπτίων Φαραώ, το οποίο δοκίμασαν οι αρχαιολόγοι και δήλωσαν ότι ήταν βρώσιμο.

► Το συνολικό βάρος του παγκόσμιου πληθυσμού των μυρμηγκιών είναι μεγαλύτερο από το συνολικό βάρος του ανθρώπινου πληθυσμού.

► Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η IBM κατασκεύασε μετρητικές μηχανές, τις οποίες χρησιμοποίησαν οι Ναζί για να μπορέσουν να οργανώσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

► Κάθε σταγόνα θαλασσινού νερού περιέχει περίπου 1 δισεκατομμύριο άτομα χρυσού.

► Τα Ιμαλάια καταλαμβάνουν το 1/10 της συνολικής επιφάνειας της Γης.

► Οι πατημασιές των αστροναυτών στη Σελήνη μπορούν να παραμείνουν αναλλοίωτες για πάνω από 10 εκατομμύρια χρόνια, αφού η Σελήνη δεν έχει ατμόσφαιρα.

► Ο πιο δυνατός μυς του ανθρώπινου σώματος είναι η γλώσσα.

► Οι πεταλούδες έχουν την αίσθηση της γεύσης στα πόδια τους.

► Η κύρια βιβλιοθήκη στο Πανεπιστήμιο της Ιντιάνα, βουλιάζει κατά μία ίντσα κάθε χρόνο, γιατί όταν χτίστηκε, οι μηχανικοί δεν υπολόγισαν το βάρος όλων των βιβλίων που θα τοποθετούνταν στο κτήριο.

► Το μαστίγιο ήταν η πρώτη εφεύρεση που έσπασε το φράγμα του ήχου. ■